Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA (desátého senátu)

1. února 2017 [1]

„Kasační opravný prostředek — Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora — Žaloba na náhradu škody — Akt o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii — Závazky vztahující se ke strategii soudní reformy — Vytvoření povolání soudního exekutora a jeho následné zrušení — Škoda způsobená osobám jmenovaným jako soudní exekutoři — Bezvadné monitorování plnění závazků Chorvatskou republikou ze strany Evropské komise — Zamítnutí žaloby — Zjevně nepřípustný kasační opravný prostředek“

Ve věci C–241/16 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 26. dubna 2016,

Darko Grafem, s bydlištěm v Záhřebu (Chorvatsko), zastoupeným L. Duvnjakem, odvjetnik,

navrhovatel,

přičemž další účastnicí řízení je:

Evropská komise, zastoupená S. Ječmenica a G. Wilsem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (desátý senát),

ve složení M. Berger (zpravodajka), předsedkyně senátu, A. Borg Barthet a E. Levits, soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout usnesením s odůvodněním podle článku 181 jednacího řádu Soudního dvora,

vydává toto

1 — Jednací jazyk: chorvatština.

Usnesení

1 Svým kasačním opravným prostředkem se Darko Graf domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 26. února 2016, Vidmar a další v. Komise (T-507/14, nezveřejněný, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2016:106), kterým Tribunál zamítl jeho žalobu na náhradu škody, která mu byla údajně způsobena pochybením Evropské komise při monitorování plnění závazků souvisejících s přistoupením Chorvatské republiky.

I. **Unijní právo**

2 Článek 36 Aktu o podmínkách přistoupení Chorvatské republiky a o úpravách Smlouvy o Evropské unii, Smlouvy o fungování Evropské unie a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. 2012, L 112, s. 21, dále jen „akt o přistoupení“) připojeného ke Smlouvě mezi členskými státy Evropské unie a Chorvatskou republikou o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii (Úř. věst. 2012, L 112, s. 10, dále jen „smlouva o přistoupení“) stanoví:

„1. Komise podrobně monitoruje všechny závazky přijaté Chorvatskem během přístupových jednání, včetně závazků, jež musí být splněny přede dnem přistoupení nebo ke dni přistoupení. Monitorování Komisí zahrnuje pravidelnou aktualizaci monitorovacích tabulek, dialog v rámci Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Chorvatskou republikou na straně druhé […], mise pro vzájemné hodnocení, předvstupní hospodářský program, fiskální oznámení a v případě potřeby dopisy včasného varování určené chorvatským orgánům. Na podzim roku 2011 předloží Komise Radě a Evropskému parlamentu zprávu o pokroku. Na podzim roku 2012 předloží Komise Radě a Evropskému parlamentu souhrnnou monitorovací zprávu. Komise během celého procesu monitorování vychází rovněž ze vstupních informací od členských států a tam, kde je to vhodné, přihlíží ke vstupním informacím od mezinárodních organizací a organizací občanské společnosti.

Monitorování Komisí se zaměří zejména na závazky přijaté Chorvatskem v oblasti soudnictví a základních práv (příloha VII), včetně průběžného pokroku ve výsledcích dosahovaných v oblasti soudní reformy a účinnosti soudnictví, nestranného posuzování válečných zločinů a boje proti korupci.

[…]

V rámci svých pravidelných monitorovacích tabulek a zpráv bude Komise předkládat až do přistoupení Chorvatska pololetní hodnocení závazků, které Chorvatsko v těchto oblastech přijalo.

2. Budou-li během procesu monitorování zjištěny obtíže, může Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou přijmout jakákoli vhodná opatření. […]“

3 Chorvatská republika se na základě svého závazku č. 1 obsaženého v příloze VII aktu o přistoupení nadepsaného „Konkrétní závazky přijaté Chorvatskou republikou během přístupových jednání (uvedené v čl. 36 odst. 1 druhém pododstavci aktu o přistoupení)“ (dále jen „závazek č. 1“) zavázala „[n]adále zajišťovat účinné provádění své strategie a akčního plánu v oblasti soudní reformy“.

4 Článek 36 aktu o přistoupení se použije podle čl. 3 odst. 5 smlouvy o přistoupení od okamžiku podpisu uvedené smlouvy, tedy 9. prosince 2011.

II. **Skutečnosti předcházející sporu:**

5 Skutečnosti předcházející sporu jsou uvedeny v bodech 4 až 33 napadeného rozsudku a lze je shrnout následovně.

6 S cílem přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii byla dne 30. června 2010 zahájena přístupová jednání týkající se kapitoly 23 nazvané „Soudnictví a základní práva“.

7 V návaznosti na akční plán pro soudní reformu, který zejména obsahoval záměr vytvořit povolání „soudních exekutorů“, přijal chorvatský parlament dne 23. listopadu 2010 Ovršni zakon (zákon o nuceném výkonu rozhodnutí) a Zakon o javnim ovršiteljima (zákon o soudních exekutorech), jež zavedly nový systém výkonu soudních rozhodnutí. K nabytí účinnosti některých ustanovení zákona o soudních exekutorech mělo přitom dojít k pozdějšímu datu. Chorvatský parlament rovněž přijal dne 15. prosince 2010 strategii soudní reformy pro období let 2011 až 2015 (dále jen „strategie soudní reformy pro období 2011–2015“), podle níž měl být nucený výkon rozhodnutí přenesen ze soudů na soudní exekutory zastávající exekutorský úřad.

8 V návaznosti na zveřejnění dne 19. srpna 2011 veřejné výzvy k podávání přihlášek za účelem jmenování soudních exekutorů chorvatským ministrem spravedlnosti byl D. Graf, jakožto úspěšný uchazeč v dotčeném výběrovém řízení, jmenován soudním exekutorem a obdržel povolení k zahájení činnosti.

9 Smlouva o přistoupení uzavřená mezi členskými státy Unie a Chorvatskou republikou byla tímto státem ratifikována v lednu 2012 a zveřejněna dne 24. dubna 2012 v *Úředním věstníku Evropské unie*. Akt o přistoupení, který je připojen ke smlouvě o přistoupení, stanoví v článku 36, že Komise monitoruje závazky, které Chorvatská republika přijala během přístupových jednání.

10 Dne 22. prosince 2011 rozhodl chorvatský parlament o odložení účinnosti zákona o nuceném výkonu rozhodnutí a zákona o soudních exekutorech. V květnu 2012 poskytly chorvatské orgány Komisi vysvětlení týkající se reformy systému výkonu soudních rozhodnutí, jakož i návrhy odpovídajících zákonů. Dne 21. června 2012 bylo nabytí účinnosti zákona o soudních exekutorech opět odloženo. Zákonem ze dne 28. září 2012 byl nakonec zákon o soudních exekutorech zrušen a toto povolání bylo zrušeno s účinností od 15. října 2012.

11 Ve zprávě ze dne 26. března 2013 Komise uvedla, že Chorvatská republika přijala k zajištění výkonu soudních rozhodnutí a snížení počtu nevyřešených případů týkajících se jejich výkonu nové právní předpisy v této oblasti. Rada Evropské unie přijala s uspokojením tuto monitorovací zprávu Komise dne 22. dubna 2013.

12 Chorvatská republika se dne 1. července 2013 stala členem Unie.

III. **Žaloba podaná k Tribunálu a napadený rozsudek**

13 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 1. července 2014 podal D. Graf, jakož i Vedran Vidmar, Saša Čaldarević, Irena Glogovšek, Gordana Grancarić, Martina Grgec, Ines Grubišić, Sunčica Horvat Peris, Zlatko Ilak, Mirjana Jelavić, Romuald Kantoci, Svjetlana Klobučar, Ivan Kobaš, Tihana Kušeta Šerić, Damir Lemaić, Željko Ljubičić, Gordana Mahovac, Martina Majcen, Višnja Merdžo, Tomislav Perić, Darko Radić a Damjan Saridžić žalobu, jíž se domáhali, aby bylo Komisi uloženo nahradit jim údajně vzniklé škody, jejichž výše byla odhadnuta na 600 000 eur ročně na každého žalobce, spolu s úroky z prodlení.

14 Napadeným rozsudkem Tribunál žalobu zamítl jako neopodstatněnou.

IV. **Návrhová žádání účastníků řízení**

15 Navrhovatel kasačním opravným prostředkem požaduje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek a vyhověl jeho návrhovým žádáním vzneseným u Tribunálu;

— podpůrně, napadený rozsudek zrušil a věc vrátil Tribunálu a

— uložil každopádně Komisi náhradu nákladů řízení.

16 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

— odmítl kasační opravný prostředek jako zjevně nepřípustný;

— podpůrně zamítl kasační opravný prostředek jako zjevně neopodstatněný a

— uložil navrhovatelům náhradu nákladů řízení.

V. **Ke kasačnímu opravnému prostředku**

17 Na podporu kasačního opravného prostředku vznáší navrhovatel dva důvody vycházející z porušení unijního práva a vad řízení, které zasahují do jeho zájmů.

18 Pokud je podle článku 181 jednacího řádu kasační opravný prostředek zcela nebo zčásti zjevně nepřípustný nebo zjevně neopodstatněný, může Soudní dvůr kdykoli na návrh soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta tento kasační opravný prostředek usnesením s odůvodněním úplně nebo částečně odmítnout nebo zamítnout, aniž zahájí ústní řízení.

19 V projednávané věci je namístě této možnosti využít.

A. **K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení unijního práva**

20 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel tvrdí, že na rozdíl od toho, k čemu dospěl Tribunál v bodech 47 až 52 napadeného rozsudku, stanoví článek 36 aktu o přistoupení ve spojení s jeho přílohou VII specifické závazky Chorvatské republiky, jejichž nedodržení zakládá povinnost Komise jednat podle druhého odstavce tohoto článku. Tribunál proto podle názoru navrhovatele chybně konstatoval, že nelze mít za to, že Komise v projednávaném případě porušila zásadu ochrany legitimního očekávání a že nesprávně vyloučil, že uvedený orgán porušil článek 17 SEU.

21 V této souvislosti je třeba připomenout, že Tribunál v bodech 47 až 49 napadeného rozsudku rozhodl, že závazek č. 1, který stanoví povinnost Chorvatské republiky nadále zajišťovat účinné provádění její strategie a akčního plánu v oblasti soudní reformy, nemíří na určitou strategii soudní reformy a určitý akční plán. Obecné formulace obsažené v tomto závazku jsou podle rozhodnutí Tribunálu vysvětleny tím, že období mezi dnem podpisu aktu o přistoupení a dnem skutečného přistoupení, a zejména monitorování závazků přijatých v rámci jednání o přistoupení, které se uskutečnilo v tomto období, se vyznačuje pravidelnou komunikací mezi unijními orgány a orgány přistupujícího státu. Tato komunikace vede nezbytně k úpravám na obou stranách.

22 Dále měl Tribunál v bodech 50 až 52 napadeného rozsudku mimo jiné za to, že strategie reformy a akční plán citované v příloze VII aktu o přistoupení neodkazují pouze na strategii soudní reformy pro období 2011–2015 a akční plán pro soudní reformu, přičemž tento plán stanovil v podstatě

krátkodobé cíle, kterých mělo být dosaženo v roce 2010, takže po něm musel nezbytně následovat nový plán až do okamžiku skutečného přistoupení, a že tedy ze závazku č. 1 nevyplývá žádná povinnost chorvatských orgánů vytvořit povolání soudního exekutora.

23 Podle ustálené judikatury Soudního dvora musí přitom kasační opravný prostředek přesným způsobem uvádět kritizované části rozsudku, jehož zrušení se navrhovatel domáhá, jakož i právní argumenty, které tento návrh specificky podporují (viz zejména rozsudek ze dne 5. března 2015, Ezz a další v. Rada, C-220/14 P, EU:C:2015:147, bod 111 a citovaná judikatura). Tyto požadavky nesplňuje kasační opravný prostředek, který v rozporu s požadavky stanovenými jak statutem Soudního dvora, tak jeho jednacím řádem neobsahuje žádnou právní argumentaci, jež by mohla prokázat, v čem se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, a představuje pouhou žádost o přezkum žaloby předložené v prvním stupni (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. září 2007, Il Ponte Finanziaria v. OHIM, C-234/06 P, EU:C:2007:514, body 45 a 46).

24 Kromě toho z čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU a čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie vyplývá, že jedině Tribunál je příslušný ke zjištění skutkového stavu, kromě případu, kdy věcná nesprávnost jeho zjištění vyplývá z písemností ve spise, které mu byly předloženy, a k jeho posouzení. Jestliže Tribunál zjistil nebo posoudil skutkový stav, je Soudní dvůr na základě uvedeného článku 256 příslušný k přezkumu právní kvalifikace těchto skutkových okolností a právních důsledků, které z nich Tribunál vyvodil (viz zejména usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 6. října 2015, Cap Actions SNCM v. Komise, C-418/15 P(I), EU:C:2015:671, bod 24 a citovaná judikatura).

25 V tomto kasačním opravném prostředku přitom navrhovatel nepředkládá žádný konkrétní právní argument k prokázání toho, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení. Navrhovatel totiž pouze obecně zpochybňuje správnost bodů 47 až 52 napadeného rozsudku a z velké části jen opakuje argumenty vznesené v řízení u Tribunálu. Stejně je tomu tak u tvrzeného porušení článku 17 SEU, jehož se měla dopustit Komise, a které Tribunál v bodě 68 tohoto rozsudku údajně nesprávně vyloučil. Navrhovatel přitom nepředkládá konkrétní argument, jehož cílem je identifikovat pochybení Tribunálu v uvedených bodech napadeného rozsudku.

26 Jestliže se navrhovatel zejména v bodech 8 až 15 kasačního opravného prostředku pokouší prokázat, že ze strany Komise získal konkrétní, nepodmíněná a shodující se ujištění, podle nichž soudní exekutoři zahájí činnost dne 1. ledna 2012, je jeho cílem zpochybnění posouzení skutkového stavu, jež v tomto ohledu provedl Tribunál. Navrhovatel přitom na podporu svých tvrzení neuvádí, že na straně Tribunálu došlo ke zkreslení tohoto skutkového stavu. Neoznačuje každopádně ani konkrétní skutečnosti, které Tribunál zkreslil, ani v čem toto zkreslení spočívalo.

27 Za těchto podmínek musí být první důvod kasačního opravného prostředku odmítnut jako zjevně nepřípustný.

B. **Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícímu z vad řízení, které zasahují do zájmů navrhovatele**

28 Pokud jde o tento druhý důvod shrnutý v bodě 1 kasačního opravného prostředku, je nutné konstatovat, že neobsahuje žádné argumenty, jejichž cílem je prokázat jakékoli procesní pochybení na straně Tribunálu, a tudíž zjevně nesplňuje požadavky vyplývající z čl. 168 odst. 1 písm. d) a čl. 169 odst. 2 jednacího řádu. Musí být proto odmítnut jako zjevně nepřípustný.

29 Vzhledem k tomu, že oba důvody vznesené na podporu tohoto kasačního opravného prostředku jsou zjevně nepřípustné, je třeba tento kasační opravný prostředek odmítnout v plném rozsahu jako zjevně nepřípustný.

VI. K nákladům řízení

30 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a navrhovatel neměl ve věci úspěch, je namístě posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se odmítá.

2) Darko Grafovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.